

dir̥t SŪRJAS. 1, 51.

तितिस्र 4) (Nachträge) SŪRJAS. 3, 48. 12, 43. fg. 47. 13, 13. fgg.

1. तिप् 7) तितितरं वचः so v. a. eine Rede, auf die man nicht zu antworten vermag, Spr. (II) 6063. — 9) कालं तितितपि पण्डितः so v. a. wartet ruhig die Zeit ab Spr. (II) 7496:

— प्र 2) hinzufügen, addiren SŪRJAS. 1, 61. 11, 12.

— वि 1) trennen SŪRJAS. 7, 16. cause to deviate in latitude 1, 68. fg. 2, 6. fgg. 8, 12.

तिप्रकाम adj. der schnell zu Etwas gelangen will ŚĪMAVIDH. Br. 1, 2, 4.

तीणत्व (von तीणी) n. das Hingeschwundensein: चन्द्रः तीणत्वमालम्बते Spr. (II) 4978.

तीविक adj. = तीविका तरति PAT. a. a. O. 8, 30, a.

तीरान्न (तीर + अन्न) n. in Milch gekochter Reis Spr. (II) 3814.

तुद्, partic. तुष् 3) अनुष्ठा विधिः ungewohnt, ungewöhnlich Z. d. d. m. G. 27, 51. — 4) multiplicirt SŪRJAS. 2, 49.

— वि, स्त्रीवाक्याङ्कुशविनुष्ठा angespornet durch Spr. (II) 2543.

तेत्रसाधम् verbessert u. साधम्.

तेत्राश m. SŪRJAS. 9, 16; vgl. Uebersetzung nebst Note.

तेमकत् ḌPAST. 2, 25, 15.

तेमयुक्तम्, der Comm. in der ed. Bomb. 4, 14, 10 erklärt तेम durch विध्यपराधरहित oder विद्यरहित; युक्त wird übergangen.

तेमवृद्धि m. pl. N. pr. eines Kriegergeschlechts; ihre Weiber heissen तनुकेश्यम् PAT. a. a. O. 6, 92, b.

तेत्र n. Grundbesitz, Feldwesen RV. 8, 60, 12. — Vgl. u. साधम्.

तेत्रपत्य n. Herrschaft, Besitz RV. 1, 112, 13.

तेतव्य adj. zu zerstampfen, — zertreten PAT. a. a. O. 2, 397, a.

तेभक adj. in Bewegung versetzend VP. 1, 2, 31.

तेद्रक und तेद्रक्य PAT. a. a. O. 4, 60, b.

द्विद्, द्विस्र adj. Bez. einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale ebend. 1, 20, a.

2. ख 1) a) füge bei Loch, Ausgang und RV. 4, 11, 2, wo es verstanden werden kann: öffne einen Ausgang (den frommen Gedanken) oder öffne den Mund (den Lobsingenden). Am Ende 5, 32, 1 zu lesen. — f) SŪRJAS. 1, 29. 31. fg.

खचरत् n. nom. abstr. wohl zu खचर 1) HEM. JOGAÇ. 3, 74.

खट्टात् überhaupt wohl viel Lärm machen; vgl. खनखनात्, खलखलात् und Spr. (II) 6882.

खट्टिका f. Fleischverkäuferin KĀLAĀKRA 3, 132.

खट्टीय्, ऽपति denom. von खट्टी PAT. a. a. O. 1, 266, b.

खण्ड kann im comp. vor- oder nachgehen ebend. 2, 372, a. 1) a) vom nicht vollen Monde Spr. (II) 2040. — 3) a) Spr. (II) 2854.

खण्डक 1) m. Theil SŪRJAS. 2, 16.

खण्डकार m. Verfertiger von खण्ड genanntem Zucker R. GOAR. 2, 90, 26.

खण्ड्य 3) भर्तुराज्ञा न खण्डिता der Befehl des Herrn ward nicht verletzt Spr. (II) 4042.

— ऋ zerstückeln Citat bei VĀMANA 4, 1, 10.

खण्डर ein best. Backwerk BHĀVAPR. 5.

खण्डसंस्थापक s. u. संस्थापक 2).

खण्डिक 2) KĀRAKA 1, 27. — 5) pl. N. pr. eines Volkes Pat. a. a. O. 3, 75, b.

खद्योता f. N. pr. einer Göttin KĀLAĀKRA 4, 94.

खनखनात्, ऽपते = खट्टात्, खलखलात् Spr. (II) 147 (vgl. die Note).

खनित्र 1) auch f. ऋ R. ed. Bomb. 4, 40, 27.

खर 4) खरीवात्सत्य sprichwörtlich MBH. 5, 4587.

खलखलात् s. oben खट्टात्.

खलीकार् vgl. खिलीकार्.

खल्ल, खल्लित welk, schlaff: Brüste BHĀVAPR. 7.

खवन् adj. von ख PAT. a. a. O. 4, 69, b.

खाद् uneig.: नरः सविधमस्त्रीभिः खाद्यमानो ऽपि कृष्यति Spr. (II) 3398.

— desid. चिखादिषति (hergestellt von WINDISCH) essen wollen: मांसम् HEM. JOGAÇ. 3, 18.

खान (Nachträge) Z. 1 lies सद्भावेन st. संभावेन.

खानिष्क n. Fleischbrühe mit fein zerriebenem Fleisch und Gewürz (veisvar) vermischt MADAN. 11, 108. 122 (auch खानिष्).

खारिका (Nachträge) vgl. पञ्चपत्नीमांस KATHĀS. 61, 286. Das Fragezeichen demnach zu streichen.

खिद् s. पिद्.

खिद् Z. 1 streiche (TS. स्खिद्). स्ख in unsern Hdschr. wohl ver-schrieben für कख oder खख.

— परि, कस्य न परिखिद्यते चेतः Spr. (II) 5281.

खिलीकार् 1) कामाद्या पतिखलीकृतः so v. a. aufgegeben NAISH. 17, 37.

खिलीकार् (Conj.) m. s. Spr. (II) 3064.

खुडाक adj. (f. खुडुका) klein, minder bei KĀRAKA in den Kapitelüberschriften खुडाकचतुष्पाद 1, 9 (neben मरु^०) und खुडुका (neben मरुती) गर्भावक्रान्तिः. präkritisch aus लुद्क.

खुरुरात् v. l. zu घुरुरात् KĀRAKA 8, 6.

खेट 2) schleimige Masse (der Embryo im ersten Monat) KĀRAKA 4, 4.

खेटक 2) MBH. 6, 799.

खेटन (?) n. HEM. JOGAÇ. 3, 102.

खेटिताल, MED. k. 215 wird वैतालिक (aber nicht in der Bed. Barde) durch खेटिताल, H. an. 4, 35 durch खट्टिताल (खट्टिताल?) erklärt. Es könnte ein best. Tact gemeint sein.

खेट m. Geilheit: खेटास्त्रीषु प्रवृत्तिर्भवति। समानश्च खेटविगमो गम्यायां चागम्यायां च PAT. a. a. O. 1, 15, a. — 2) Z. 2 lies कोशमचु^०.

खेल् etwa erscheinen, vorkommen: सखिता न खलु खेतति खे लतिका यथा Spr. (II) 717.

खेल (?), खे खेलवन्माम्यात्र साक्षं सिद्धिमेव्यति Einl. zu KAN. 3.

ख्या mit अन्वा aufzählen, herzählen PAT. a. a. O. 1, 10, a. 154, b.

— सम् 2) abschätzen: न क्षयनेः u. s. w. मकार्थत्वं संख्यातुं शक्यम् Spr. (II) 3509.

ख्याति 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ūru von der Āgnejt HARIV. 73 (Lesart der neueren Ausg.). VP. 1, 13, 7. स्वाति v. l.

गगनरोमन्थ (Nachträge), गगनरोमन्थापित n. genauer das dem गगनरोमन्थ Aehnlichsein.

गञ् 2) als Bez. der Zahl acht SŪRJAS. 2, 25. 27. 35. 8, 3.

गजमद् m. = कृस्तिमद् RIĀAN. 6, 250.

गणनी ऋ. = गणनायक 1) c) Spr. (II) 6133 (Conj.).